பிப்ரவரி 1

நீங்கள் வலது புறமாய்ச் சாயும் போதும், இடது புறமாய்ச் சாயும் போதும்: வழி இதுவே, இதிலே நடவுங்கள் என்று உங்களுக்குப் பின்னாலே சொல்லும் வார்த்தையை உங்கள் காதுகள் கேட்கும். (ஏசா. 30:21)

நம் அனுதின வாழ்க்கையில் அநேக இடுக்கமான சூழ்நிலைகள் நமக்கு ஏற்படக்கூடும். இந்நிலையில் நாம் ஓர் உச்சநிலையை அடையும் போது பல வழிகளில் நம்மை கலங்கச் செய்யும். எப்பக்கம் நாம் செல்ல வேண்டும் என்றும், எதை செய்ய வேண்டும் என்றும் நாம் திகைக்கும் போது நாம் சற்று ஜெபித்து தேவன் நமக்கு காட்டும் வழிக்காக காத்திருக்க வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தைகள் இச்சந்தர்ப்பங்களில் நமக்கு அருளப்படும். சூழ்நிலைகளை எவ்விதம் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தேவன் நமக்குப் போதிப்பார். நீதிமான்களின் வழியை தேவன் அறிவார். ஏற்ற காலத்திலே அவனுக்கு சகாயம் செய்வார். அவருடைய வழிகளை அவனுக்குப் போதிப்பார். *(எரே. 6:16; நீதி. 16:9-17; சங். 25:9)* R 1753:2

பிப்ரவரி 2

மாம்சத்தின்படி பிழைத்தால் சாவீர்கள்; ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தால் பிழைப்பீர்கள். (ரோம. 8:13)

மாம்சத்தின்படி பிழைப்பதென்றால் என்ன? அது விழுந்து போன மனுஷனுடைய வழிகளைப் பின்பற்றி, உலக ஆசாபாசங்களுக்கும், இச்சைகளுக்கும் தங்கள் வழிகளை உட்படுத்தி ஜீவிப்பதாகும். இது மிகவும் சுலபமானது. புதிய ஜீவிகள் பழைய மனுஷனை களைந்து போட்டுத் தங்கள் உள்ளத்திலே புதிதான சிந்தை உடையவர்களாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள். மேற்சொன்னவைகளுக்கு இவர்கள் எதிர்த்து நிற்க வேண்டும். இல்லையேல் இவர்கள் இச்சை என்னும் ஆற்றிலே இழுத்துச் செல்லப்படுவார்கள். பின்னர் அதினின்று இவர்கள் வெளியேறுவது மிகக்கடினமானது. ஆவியினால் நடத்தப்படுவோமேயானால் நாம் மாமிச இச்சைகளுக்கு நீங்கலாயிருப்போம். நமக்கு முன் வைத்துள்ள பந்தயப் பொருளை எண்ணி இவ்வுலக ஆசையிச்சைகளை அற்பமாக எண்ணக்கடவோம். *(2 பேது. 2:9-10; கலா.5:16-17)* R 1748:3

பிப்ரவரி 3

என் மகனே, என் வார்த்தைகளைக் கவனி; என் வசனங்களுக்கு உன் செவியைச் சாய். அவைகளைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்களுக்கு அவைகள் ஜீவனும், அவர்கள் உடலுக்கெல்லாம் ஆரோக்கியமுமாம். (நீதி. 4:20,22)

சரீரத்தின் பேரில் நம்முடைய சிந்தை எவ்வளவாக இருக்கிறது என்று ஒரு சிலர் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். இப்படியாக தேவன், நாம் சுத்த இருதயமுள்ளவர்களாகவும், பெருந்தன்மையும், பரிசுத்த சிந்தை உடையவர்களாகவும் மனரீதியாகவும், சரீர பிரகாரமாகவும் நம்மை சிருஷ்டித்துள்ளார். இதற்கு மாறாக, அவர் வார்த்தைகளை கவனியாமலும், செவிகொடாமலும் இருப்பவர்கள் தங்கள் சரீரத்தை அழிவுக்கு ஒப்புக் கொடுத்து சகல துர் இச்சைகளால் நிறைந்திருப்பார்கள். இவைகள் மரணத்துக்கேதுவாக இவர்களை வழி நடத்தும். தேவனுடைய வார்த்தையோ ஞானத்தைப் போதித்து, அறிவை உணர்த்தும் அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு செவி கொடுப்போருக்கு தம்முடைய வசனத்தை அனுப்பி அவர்களை குணமாக்கி அவர்களை அழிவுக்குத் தப்புவிக்கிறார். *(சங். 119:49-50; 107:19-20)* R 2014:6

பிப்ரவரி 4

என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கு அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள். *(வெளி. 18:4)*

"என் ஜனம்" என்று அழைக்கப்படத் தகுதியுள்ள ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய சத்தத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து, பாபிலோனை விட்டு வெளியேறுவார்கள். இவர்கள் அவருடைய சத்தத்தை கேட்டதினால் அவளுக்கு நேரிடும் வாதையி-ருந்து காக்கப்படுவார்கள். இந்த சத்தத்தைக் கேட்டும் வெளியேறாதவர்கள் பதர்களைப் போல அக்கினிக்கு இரையாவார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகள் அவருடைய சத்தத்தை அறிவார்கள். பாபிலோன் குழப்பமுள்ளதான போதகங்களை போதித்து, உண்மை தேவனையும் அவர் குமாரனையும் அறியாமல் இருளிலே இருக்கிறார்கள். ஒளியைப் பெற்றவர்கள் இருளுக்குரியவர்கள் அல்ல. *(கொலோ. 1:12-13; மத். 4:15; 2 கொரி. 6:4)* R 2553:3

பிப்ரவரி 5

நீங்கள் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக வேண்டுமென்பதே தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது. *(1 தெச. 4:3)*

தேவசித்தம் இன்னதென்பதை நாம் வேதத்தின் மூலம் அறியும் போது நாம் மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வதற்கு அல்ல, முதலாவது நம்மை முற்றிலும் அடக்கி, நம் சித்தத்தை வெறுத்து, நம்மை நாமே ஆளக்கூடியவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். பின்பு நாம் விசுவாச வீட்டாருக்குச் செய்யும் ஊழியமும், மற்ற மனிதர்களுக்குச் செய்யும் உதவிகளும், இன்னும் பல நற்குணங்கள் அடங்கிய கிரியைகள் யாவும் நம்மை அடக்கி ஆளும் ஒரே காரியத்தில் அடங்கியுள்ளது. நாம் முதலாவது பரிசுத்தராக விளங்குவது மிக அவசியமானது. அப்போஸ்தலன் சொன்னது போல நாம் எவ்வளவாக தேவனுடைய வார்த்தைகளை மற்றவர்களுக்குப் போதித்தாலும், நமக்குண்டான யாவற்றையும் ஏழைகளுக்கு கொடுத்தாலும் அல்லது ஒரு நல்ல காரியத்திற்காக தன் உயிரையும் தியாகம் செய்தாலும் அன்பு இல்லாவிட்டால், பிதா மற்றும் குமாரனின் ஆவி இல்லாவிட்டால் அவன் அவருடைய பார்வையிலே ஒன்றுமில்லாதவனாக காணப்படுவான். *(1 கொரி. 13:1-7; 1 தெச. 5:14-18)* R 2412:1

பிப்ரவரி 6

கிழக்கிலும் மேற்கிலும் வனாந்தர திசையிலுமிருந்து ஜெயம் வராது. தேவனே நியாயாதிபதி; ஒருவனைத் தாழ்த்தி ஒருவனை உயர்த்துகிறார். *(சங். 75:6-7)*

அநேக சந்தர்ப்பங்களில் நாம் மற்றவர்களுக்கு பிரயோஜனமான காரியங்களை செய்ய விரும்பினாலும் அல்லது செய்ய இருந்தாலும், இது அநேகருக்கு திருப்திகரமாக இராது. தேவன் இவைகளை அறிந்தவரானபடியால் நம்மை உயர்த்தவோ, தாழ்த்தவோ அவராலேயன்றி ஒருவராலும் கூடாது. நம் கிரியைகளை அவர் அறிவார். வாஞ்சையுள்ளவர்களை ஊக்கமுள்ளவர்களாகவும், விழிப்புள்ளவர்களாகவும், தேவனுடைய சித்தத்தை மனப்பூர்வமாகச் செய்யவும் பெலனளிக்கிறார். இவர்கள் சகல உபத்திரவத்திலும், பொறுமையுள்ளவர்களாகவும், தங்களை முற்றிலுமாக வெறுத்து தேவனுக்கே ஊழியம் செய்வதாக எண்ணி கிருபையினால் நிறைந்தவர்களாக நீதியுள்ள நியாயாதிபதி தங்களுக்கு ஏற்ற காலத்தில் பதிலளிப்பார் என்ற சிந்தையோடு நற்காரியங்களை செய்வார்கள். *(நீதி. 3:35; எபி. 10:30-31)* R 1756:5

பிப்ரவரி 7

அன்பானது பிறனுக்குப் பொல்லாங்கு செய்யாது; ஆதலால் அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறது. *(ரோம. 13:10)*

புதிய உடன்படிக்கைக்குள்ளான ஒவ்வொருவரும் தங்கள் இருதயங்களிலே அன்பின் பிரமாணத்திற்கு ஒத்ததான இரக்கம், சாந்தம், நல்லொழுக்கம் யாவும் உள்ளவர்களாக காணப்பட வேண்டும். இக்குணலட்சணங்கள் இல்லாதவர்கள், தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்றோ அல்லது அவர் குமாரனுடன் ஆட்சி செய்யக் கூடியவர்கள் என்றோ தங்களைக் கருத இயலாது. தங்கள் இருதயங்களிலே சகோதர அன்பும் மனத்தாழ்மையும் இல்லாதவர்களாயிருந்து, அயலானிடத்திலும் இந்த அன்பை காண்பிக்காதவர்கள், தேவ ஆவி தங்களிடம் இல்லாதவர்களாகவும், தங்கள் ப-யைப் பூரணமாக செலுத்தக் கூடாதவர்களாகவும் காணப்படுவார்கள். இவர்கள் குறிக்கப்பட்ட காலத்தில் தங்கள் மனமேட்டிமையினாலும் தற்புகழ்ச்சியினாலும் தேவ ஆவியை இழந்து தங்கள் ப-யின் ஜீவியத்தில் விழுந்து போவார்கள். தன்னலமான சிந்தை இவர்களை மேற்கொள்ளும். *(1யோவா. 2:15-16; 1 கொரி. 13:4-7)* R 2330:2

பிப்ரவரி 8

அற்ப விசுவாசியே, ஏன் சந்தேகப்பட்டாய். (மத். 14:31)

விசுவாசத்தை பலப்படுத்துவும், அவிசுவாசத்தை மேற்கொள்ளவும் என்ன செய்யப்பட வேண்டும்? இதற்குரிய பதில் யாதெனில் முற்கால அப்போஸ்தலரைப் போல, "பிதாவே, எங்கள் விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டும்" என்று ஜெபித்தலே ஆகும். இந்த ஜெபத்துடன் தங்கள் இருதயங்களில் விசுவாசத்தை அதிகப்படுத்த முயற்சிக்கவும் வேண்டும். இவர்கள் தேவனின் வாக்குத்தத்தங்களின் பேரில் அடிக்கடி சிந்தனை உள்ளவர்களாக இருந்து அவருடைய வார்த்தைகளின் பேரில் அதிக பற்றுதல் உள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். தான் தேவனோடு செய்த உடன்படிக்கையை உணர்ந்து, அதை அடிக்கடி தன் நினைவிற்கு கொண்டுவர வேண்டும். தேவ வாக்குத்தத்தங்கள் தன்னுடையதென்று தன் இருதயத்திலும், தன் உதடுகளினாலும் தேவனுக்கு முன் அறிக்கையிட்டு ஜெபத்திலே அவருக்கு நன்றி செலுத்தவும் வேண்டும். விசுவாசமே தேவபலம். ஒருவர் இதை அடைய சகோதரர் இடையே இதைக் குறித்துப் பேசி, தன் விசுவாசத்தை பெலப்படுத்த வேண்டும். இது பொன்னிலும் விலையேறப் பெற்றது. *(1 பேது. 1:5-7; எபி. 11:6)* R 2642:6

பிப்ரவரி 9

என் ஆத்துமாவே, யேகோவா உனக்கு நன்மை செய்தபடியால், நீ உன் இளைப்பாறுதலுக்குத் திரும்பு. (சங். 116:7)

ஒருவரின் கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கான சிந்தனைகளே அவனுக்குள் இருக்க வேண்டும். இந்த நல்லதோர் பயிற்சி அவனுக்குள் விதைக்கப்பட வேண்டும். சிந்தனையில் பயிற்சி என்று சொல்வது நம் மனம் ஓய்ந்திருக்கும் போது நமக்குள் எழும்பும் யோசனைகள். நாம் வாழ்க்கையிலே பல வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது நம் சிந்தனைகள் அந்தந்த வேலைகளைப் பற்றினதாகவே இருக்கும். அப்படி இல்லாவிட்டால் நாம் அந்த வேலையை சரிவர செய்ய முடியாது. ஆனால் நாம் இந்த வேலைகளி-ருந்து ஓய்ந்திடும் போது நம் சிந்தனைகளை வேறே பல உலகக்காரியங்களில் செலவிடாதபடி நம் இளைப்பாறுத-ல் நம் சிந்தனைகள் யாவும் தேவனுக்கடுத்த காரியங்களில் ஈடுபடுத்தும் பயிற்சியைச் செய்து அவர் செய்த சகல ஈவுகளையும் நினைத்து நன்றி செலுத்த வேண்டும். *(சங். 4:8; 119:165)* R 1885:5

பிப்ரவரி 10

நீ வார்த்தையிலும், நடக்கையிலும், அன்பிலும், ஆவியிலும், விசுவாசத்திலும், கற்பிலும் விசுவாசிகளுக்கு மாதிரியாயிரு. (1 தீமோ. 4:12)

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் தன் அனுதின வாழ்க்கையில், இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றி ஒரு மாதிரியான ஜீவியத்தை உண்மையோடு ஆர்வமுள்ளவர்களாக ஜீவிக்க வேண்டும். இது தற்காலத்தில் காணப்படக்கூடாத பூரணமும், மகிமையும், அழகும், பரிசுத்தமுமான ஜீவியம் ஆகும். இது இயேசு கிறிஸ்துவினிடம் மட்டும் காணப்பட்டது. இதைக் குறித்தே பவுல் சொல்லும் போது என்னை பின்பற்றுங்கள் என்று சொல்லாமல், "நான் கிறிஸ்துவை பின்பற்றுகிறது போல நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருங்கள்" என்றார். *(1 கொரி. 11:1)* பவுல் பூரண ஜீவியத்தில் நமக்கோர் எடுத்துக்காட்டாக உள்ளார். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பான பூரண நிலையில் அல்ல. ஆகிலும் இயேசுவின் பூரண குணங்களை தன் உள்ளத்திலே கொண்டு அவரைப் போல நடக்க தான் உருக்கமாக பிரயாசைப்பட்டது போல நாமும் பிரயத்தனப்படவே எச்சரிக்கப்படுகிறோம். நம் ஜீவியம் அநேகருக்கு முன்பாக ஒரு நல்ல மாதிரியான ஜீவியமாக இருக்க வேண்டும். *(மத். 5:16)* R 1886:1

பிப்ரவரி 11

என்னிமித்தம் உங்களை நிந்தித்துத் துன்பப்படுத்தி பலவித தீமையான மொழிகளையும் உங்கள் பேரில் பொய்யாய்ச் சொல்வார்களானால் பாக்கியவான்களாயிருப்பீர்கள்; சந்தோஷப்பட்டு, களிகூறுங்கள்; பரலோகத்தில் உங்கள் பலன் மிகுதியாயிருக்கும்; உங்களுக்கு முன்னிருந்த தீர்க்கத்தரிசிகளையும் அப்படியே துன்பப்படுத்தினார்களே. (மத். 5:11,12)

எதிர்ப்பும் துன்பமும் தேவனுடைய ஊழியத்தில் இன்றியமையாதவை. இவைகளை தேவ மனுஷன் பொறுமையோடு நேர்மையாய் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த காரியங்களை ஏற்க மறுப்பவர்கள் எச்சரிக்கப்பட்டு அவர்கள் வழிகளிலே விடப்படுகின்றனர். இதனால் அவர்களுக்கு வரக்கூடிய சிலாக்கியத்தை இழந்து இரட்சிப்படைய மாட்டார்கள். நமது இரட்சகரான இயேசு தமது ஊழியக்காலத்திலே பெற்ற எதிர்ப்புகளும் பாடுகளும் நமக்கு பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. *(அவரைப் போல நாமும் பாடுகளையும் எதிர்ப்பையும் அவர் ஊழியத்திலே அனுபவிக்கவே தேவன் விரும்புகிறார். ஒருவன் கிறிஸ்தவனாக இருந்தால் அவன் பாடுபட வேண்டும். அனுதினமும் தன் சிலுவையை (பாடுகளை) சுமந்து திரிய வேண்டும்) (பி-. 1:29-30; 1 கொரி. 4:11-13; ரோம. 8:17-18)* R 1736:6

பிப்ரவரி 12

நீங்கள் ஒன்றிலும் குறைவுள்ளவர்களாயிராமல் பூரணராயும் நிறைவுள்ளவர்களாயும் இருக்கும்படி, பொறுமையானது பூரண கிரியை செய்யக்கடவது. (யாக். 1:4)

பொறுமை நமக்குள் வளர்க்கப்படா விட்டால் தேவ கிருபையிலே நாம் முன்னேறுவது கூடாததாகும். சத்தியத்தின் மூலமாக நாம் பெறக்கூடிய தேவ கிருபை கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் மிக அவசியமானது. மனிதனுடைய குறைவை பூரணப்படுத்துவது எதுவெனில் உபத்திரவங்களில் உண்டாகும் பொறுமையே. இதன் மூலமே தெய்வீக நிலையையும் பெற முடியும். இது கோபத்திற்கு தாமதமானது, இரக்கத்தில் ஐசுவரியமுமானது. மேலும் இது சத்தியமும், நீதியுமான பாதையில் ஒருவரை நடக்கச் செய்து, தன் பெலவீனங்களை உணர்ந்து பிறனுடைய குறைவுகளில் அனுதாபம் காட்டச் செய்யும். சோதனைகள் நமக்கு விசுவாசத்தின் பரீட்சையான படியால், இவைகளை பொறுமையுடன் சகிப்பது அவசியமானது. எனவே பொறுமையை வளர்க்க பரீட்சை நமக்குத் தேவை. *(ரோம. 5:3-4; எபி. 10:35-36)* R 3090:2

பிப்ரவரி 13

அன்பு தீங்கு நினையாது. (1 கொரி. 13:5)

தேவனுடைய கட்டளைகளை அசட்டை செய்து தீங்கு செய்ய தங்கள் மனதில் நினைப்பார்களானால் அது அவர்களுக்கே தீமையாக விளையும் என்பதை உணர வேண்டும். மற்ற காரியங்களில் அவர்கள் எவ்வளவு உத்தமர்களாக நடந்தாலும் போதாது. பிறர்பேரில் தீங்கு நினைப்பதும், கசப்பான வார்த்தைகளைப் பேசுவதும் தேவனின் பரிசுத்த ஆவிக்கும், அன்பின் ஆவிக்கும் எதிரான ஒரு போர். இவைகளில் ஒன்று மற்றொன்றை மேற்கொள்ளுமாதலால், தீமையானதை நினைக்கும் ஆவி புதிய சிருஷ்டிகளிடையே அப்புறப்படுத்தப்பட வேண்டும். இல்லையேல் புதிய சிருஷ்டியின் ஜீவியம் கறைப்பட்டதாக இருக்கும். புதிய சிருஷ்டியானது இதை மேற்கொள்ளுமேயானால் தன் ஜீவியத்தில் தற்போது ஏற்படக்கூடிய பல கஷ்டங்களில் வெற்றி காண முடியும். (அன்பு நியாய பிராணத்தின் நிறைவேறுதலாக இருக்கிறது). *(1 கொரி. 13:1-7; ரோம. 13:10)* R 3594:2

பிப்ரவரி 14

உன் வார்த்தைகளினாலே நீதிமான் என்று தீர்க்கப்படுவாய்; அல்லது உன் வார்த்தைகளினாலே குற்றவாளி என்று தீர்க்கப்படுவாய். (மத். 12:37)

நம் வாயி-ருந்து புறப்படும் சகல வார்த்தைகளும் நம் இருதயத்தி-ருந்து புறப்படுவதாக தேவனால் கருதப்படுகிறது. நம்முடைய வார்த்தைகள் கலகத்திற்கு உரியதாகவோ அல்லது துரோகமானதாகவோ அல்லது அற்பமானதாகவோ அல்லது அன்பில்லாததாகவோ, நன்றியில்லாததாகவோ, பரிசுத்தமில்லாமல் அசுத்தமாக இருக்குமேயானால் "இருதயத்தின் நிறைவால் வாய் பேசும்" என்ற வசனத்தின் மூலமாக நம் இருதயத்தின் மூலமாக நியாயம் தீர்க்கப்படுவோம். பூரணமற்றவர்களாகிய நாம் வார்த்தையிலும் கிரியையிலும் பூரணராக இருக்க முடியாது. எவ்வளவாக நாம் வார்த்தையிலும், கிரியையிலும் பூரணராக இருக்க விரும்பினாலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் நாம் தவறி விடுகிறோம். ஆனாலும் நம் வார்த்தைகளையும், வழியையும் எல்லா விழிப்புடன் விசுவாசத்திலே காக்கப்பட நாம் அதிகமாக பிரயாசப்பட வேண்டும். *(சங். 17:3-5; 19:14)* R 1938:1

பிப்ரவரி 15

அவருடைய வசனத்தை கைக்கொள்ளுகிறவனிடத்தில் தேவ அன்பு மெய்யாகப் பூரணப்பட்டிருக்கும். (1 யோவா. 2:5)

கீழ்ப்படிதல் நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட பரீட்சை. நாம் எந்த அளவில் தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கைக் கொண்டு ஜீவிக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு தேவனுடைய அன்பும் நம்மில் பூரணப்படும். கிறிஸ்துவின் சிந்தை நம்மில் காணப்படுமேயானால் தேவ ஆவி நம்மை வழி நடத்தி நம்முடைய சக்திக்கு ஏற்றவாறு நாம் அவருடைய வழிகளிலே நல்ல காரியங்களை செய்ய உதவும். இந்த வழிகளில் நம் ஜீவியம் நாளுக்கு நாள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலே இணைக்கப்பட எழுப்பப்படும் நாள்வரை நாம் பூ ரணராக காணப்படாதிருந்தாலும் தேவனிடம் நாம் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு அவர் அன்பில் நிலைத்திருக்கத்தக்கதாக ஆவியிலும் சிந்தையிலும் எப்பொழுதும் ஜெபத்திலே தரித்திருக்க வேண்டும். *(நீதி. 4:4-6; சங். 51:10)* R 2236:5

பிப்ரவரி 16

இந்த ஊழியம் குற்றபடாதபடிக்கு நாங்கள் யாதொன்றிலும், இடறல் உண்டாக்காமல், எவ்விதத்தினாலேயும் எங்களைத் தேவ ஊழியக்காரராக விளங்கப்பண்ணுகிறோம். *(2 கொரி. 6:3)*

தேவனுடைய ஊழியத்தை நாம் முழு முயற்சியுடன் செய்து தேவ ஆசீர்வாதத்தையும் தயவையும் பெற்றவர்களாக இருக்கும் போது சில சமயங்களில் நாம் கைவிடப்பட்டவர்களைப் போலவும், இருள் நம்மை சூழ்ந்து கொண்டது போலவும் காணப்படும். நம் உடன் ஊழியர்களும் நம்மை தேவ கிருபையினின்று மறக்கப்பட்டவர்களாக கருதக்கூடும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை நமக்கு அவசியமானதே. இது நம் விசுவாசத்தை பலப்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த சூழ்நிலைகளில் வெளிச்சத்தில் தனியாக நடப்பதை காட்டிலும், இருளில் தேவனோடு நடப்பது நன்மையாக இருக்கிறது என்று நாம் மகிழ்ச்சியுடன் துதித்து பாட வேண்டும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் வழியாக கடந்து போகும் போதுதான், நம்முடைய விசுவாசம், நம்பிக்கை பெருகும். நாமும், தேவனுடைய கரத்தை பிடித்துக் கொண்டு இருளை கடக்க முடியும். *(ரோம. 14:12-13; 1 கொரி. 10: 32-33)* R 2886:3

பிப்ரவரி 17

என் நுகத்தை உங்கள் மேல் ஏற்றுக் கொண்டு, என்னிடத்தில் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்; அப்பொழுது உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும். *(மத். 11:29)*

கிறிஸ்துவின் இந்த நுகத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவானதாக இருக்குமென்று தேவ வார்த்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. சுமை எவ்வளவு அதிகரிக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு ஆசீர்வாதங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும். தற்காலத்தில் இது எவ்வளவு கொடூரமாக காணப்படுமோ அவ்வளவுக்கு அதிகமாக மகிமையும் பிரகாசமுமாக அவர்கள் ஜீவியம் காணப்பட்டு, பரலோக ராஜ்யத்திற்குரியவர்களாக அமைக்கப்பட இது முழு நம்பிக்கையையும் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இந்த மேன்மையை நம் முன்வைக்கும் பொழுது சகல பாரமும் இலகுவாகவே காணப்படும். மேலும் கிறிஸ்து நம்மோடிருப்பதால் இந்த நுகம் மிக மெதுவாகவே காணப்பட்டு சுமை இலகுவாக்கப்படுகிறது. *(2 கொரி. 6:14; கலா. 5:1; 2 யோவா. 5:3)* R 2625:5

பிப்ரவரி 18

உங்கள் தேவனாகிய யேகோவாவிடத்தில் நீங்கள் உங்கள் முழு இருதயத்தோடும், உங்கள் முழு ஆத்துமாவோடும் அன்பு கூறுகிறீர்களோ இல்லையோ என்று அறியும்படிக்கு உங்கள் தேவனாகிய யேகோவா உங்களைச் சோதிக்கிறார். *(உபா. 13:3)*

தேவனுடைய ராஜ்யம் நம் இரட்சகரான இயேசு கிறிஸ்துவைப் போன்ற இருதயமுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே தேவ கிருபையினால் அருளப்படுகிறது. இந்த கிருபையினால் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் முழு இருதயத்துடன் தங்கள் முழு ஆத்துமாவோடும், “என் சித்தத்தின்படி அல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆககடவது” என்று சொல்லக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். நம்மை முற்றிலுமாக தேவசித்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுப்பதே அல்லாமல் வேறே எந்த நிபந்தனைகளும் அந்த ராஜ்யத்தைப் பெற தகுதியுள்ளதாயிராது. இதில் மட்டுமே நம் பூரண அன்பை தேவன் பேரில் காட்ட முடியும். யார் யார் இப்படிப்பட்ட மேலான அன்பைத் தேவனிடம் காட்டுகிறார்களோ அவர்களுக்கு மட்டுமே, “கண் காணாததும் காது கேளாததும் மனிதனுடைய இருதயத்தில் தோன்றாததுமான” பரலோகத்திற்கடுத்த காரியங்களை தேவன் வெளிப்படுத்த சித்தமுள்ளவராக இருக்கிறார். *(மத். 22:37-40; 1 கொரி. 2:9-10)* R 2258:2

பிப்ரவரி 19

சுத்தமுள்ளவர்களுக்குச் சகலமும் சுத்தமாயிருக்கும்; அசுத்தமுள்ளவர்களுக்கும் அவிசுவாசமுள்ளவர்களுக்கும் ஒன்றும் சுத்தமாயிராது; அவர்களுடைய புத்தியும் மனசாட்சியும் அசுத்தமாயிருக்கும். அவர்கள் தேவனை அறிந்திருக்கிறோமென்று அறிக்கை பண்ணுகிறார்கள், கிரியைகளினாலோ அவரை மறுத-க்கிறார்கள். *(தீத்து 1:15-16)*

இது எவ்வளவு கடினமானதோர் காரியம் என்பதை காண்கிறோம். தேவ பிள்ளைகள் எவ்வளவு ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாக ஜீவிக்க எச்சரிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் சுத்த இருதயமும், புத்தியுள்ளவர்களுமாய் இருந்தால் மட்டும் போதாது. தங்கள் கிரியைகளிலே தேவனுடைய வார்த்தைகளை உண்மையாகக் கொண்டு அதன்படி ஜீவிக்கவும் வேண்டும். நாம் நம்மை அடிக்கடி சோதித்தறிந்து நடந்தால் மட்டுமே இதை நிறைவேற்ற முடியும். தேவ அன்பை நாம் எந்த அளவுக்கு காட்டி வருகிறோம் என்பதை, அவர் நமக்கு போதித்துக் கொடுத்த அன்பின் கட்டளையைக் கைக்கொண்டு நடப்பதின் மூலமாகவே நாம் வெளிப்படுத்த முடியும். *(தேவனிடம் உள்ளான அன்பு இல்லாதவன் அவரை அறிந்தும் மறுத-க்கிறவனாக இருப்பான்). (யாக். 2:19-20, 24-26)* R 2516:6

பிப்ரவரி 20

உங்களில் ஒருவன் தன் நாவை அடக்காமல், தன் இருதயத்தை வஞ்சித்து, தன்னைத் தேவபக்தியுள்ளவனென்று எண்ணினால் அவனுடைய தேவபக்தி வீணாயிருக்கும். *(யாக். 1:26)*

நாவு நம் இருதயத்தின் வெளிப்பாடு. ஏனென்றால் ஒருவரின் இருதயத்தின் நிறைவால் வாய் பேசுகிறது. ஆதலால் அடக்கப்படாத நாவு தன்னயமானவைகளையும், பகைமையானவைகளையும், கசப்பானவைகளையும்,பெருமையானவைகளையும் பேசும் போது ஒருவர் உள்ளம் எதினால் நிறைந்திருக்கிறது என்பதை காண்கிறோம். அசுத்த இருதயமுள்ளவன் வாயில் அசுத்தமானதும் பரிசுத்தமில்லாததுமான வார்த்தைகளே வெளியாகும். இவர்களில் கிறிஸ்துவின் ஆவி பூரணமாக இல்லாததே காரணமாகும். தேவ பக்தியுள்ளவன் தன் இருதயத்தைக் காத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால் அவன் பக்தி விருதா. பரம வைத்தியர் இந்த இருதயத்தை கெடுக்கும் விஷத்தை நீக்க ஏற்ற மருந்தை தம் வசனத்தின் மூலம் கொடுத்திருக்கிறார். இதை கிரமப்படி உட்கொள்பவர்களின் கசப்பான இருதயம் இனிமையானதாக தேவனுக்கேற்றதாக மாற்றப்பட முடியும். *(மத். 5:8; யாக். 3:5-8)* R 2517:2

பிப்ரவரி 21

என் கன்மலையும் கோட்டையும் நீரே; உமது நாமத்தினிமித்தம் எனக்கு வழி காட்டி, என்னை நடத்தியருளும். *(சங். 31:3)*

கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் சில படிப்பினைகளை நாம் தேவனிடம் பெற்றுக் கொண்ட பிறகு, அமைதியான வாழ்க்கையில் சில அரிய சந்தர்ப்பங்கள் நமக்குச் சாதகமாகவோ அல்லது மாறாகவோ ஏற்படக்கூடும். இது தேவ சமூகத்தினின்று நாம் வேறு நிலைமைக்குள் நடத்தப்படக் கூடியதாகவும் காணப்படலாம். இச்சந்தர்ப்பங்களில் உண்மையான ஆவிக்குரிய இஸ்ரலேயர், முறுமுறுக்கவோ முறையிடவோ கூடாது. ஆனால் தேவ நடத்துதலை எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். தெய்வீக வழி நடத்துதலைப் பகுத்தறிந்த பிறகு முன்னிருந்த நிலமையைக் காட்டிலும் மோசமானதோர் ஜீவியம் நமக்கு ஏற்படுமேயானாலும் தேவனை குறை கூறாமல், அவர் நடத்துதலுக்கு நம்மை முற்றிலும் ஒப்புக் கொடுத்து அவர் பேரில் நம்பிக்கையும் விசுவாசமுள்ளவர்களாக நாம் சந்தோஷத்தோடு அவைகளை ஏற்று நடக்க பிரயாசப்பட வேண்டும். *(சங். 61:1-3; 5:8)* R 3060:6

பிப்ரவரி 22

நீங்கள் பண ஆசையில்லாதவர்களாய் நடந்து, உங்களுக்கு இருக்கிறவைகள் போதுமென்று எண்ணுங்கள். *(எபி. 13:5)*

தன்னலமான ஜெபம் பிரயோஜனமற்றது. அது தேவனுடைய பார்வையில் பலனளிக்கக் கூடாத ஒன்றாகும். ஒரு சிலர் ஆஸ்தியைச் சேர்த்து இதனிமித்தம் தேவ ஊழியத்தி-ருந்தும், சத்தியத்தி-ருந்தும் விலகிவிடுகின்றனர். சிலர் சரீர பெலனைப் பெற்று பல சோதனைகளைப் பெறுகின்றனர். ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர் தேவனிடம் விண்ணப்பம் பண்ணும் போது உலக ஆஸ்தி அந்தஸ்திற்காக அல்ல, ஆவிக்குரிய வரங்களுக்காவும், மன திருப்திக்காகவும், பொறுமையுடன் தேவ ஊழியத்தைச் செய்ய ஞானத்தை மட்டுமே கேட்க வேண்டியவர்களாக இருக்க வேண்டும். தேவன் நமக்கு தந்தருளும் சகல நல் ஈவுகளுக்காக நாம் நன்றியுடன் ஸ்தோத்திரம் செலுத்த வேண்டும். அதனால் எப்போதும் ஆவிக்குரிய வரங்களை நாடுபவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். *(நமக்குள்ளவைகளில் மனத்திருப்தியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். நமக்கு தேவையானவைகளை தேவன் அறிந்திருக்கிறார்). (மத். 6:7-8; பி-. 4:6-7)* R 3061:3

பிப்ரவரி 23

நான் உனக்குப் போதித்து, நீ நடக்க வேண்டிய வழியை உனக்குக் காட்டுவேன்; உன் மேல் என் கண்ணை வைத்து உனக்கு ஆலோசனை சொல்லுவேன். *(சங். 32:8)*

தேவ சித்தத்திற்குத் தங்களை ஒப்புக் கொடுப்பதே தேவபிள்ளைகள் அறிய வேண்டிய ஒரு முக்கிய பாடமாகும். தங்கள் வாழ்க்கையில் சகல காரியங்களையும் தங்கள் சுய சித்தத்தின்படி செய்யாமல் தேவசித்தம் இன்னதென்பதை உணர்ந்து அவருடைய நடத்துதலுக்காக காத்திருக்க வேண்டும். நாம் பரமகானானுக்கு வழி நடத்தப்படுகிறோம். வாக்குத்தத்தத்தின்படி இதில் பிரவேசிக்க பல பாடுகள் உண்டு. நாம் முறுமுறுப்பில்லாமல் சந்தோஷத்துடன் தேவ நடத்துதலுக்கு கீழ்ப்படிதலுடன் நம்மை ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும். விசுவாசமும் தேவன் பேரில் நம்பிக்கையும் உள்ளவர்கள் மட்டுமே இந்த நிலையைப் பெற்று வாழ முடியும். *(கிறிஸ்துவும் பிதாவின் சித்தம் இன்னதென்பதை அறிந்ததினால் என் சித்தத்தின்படி அல்ல உம் சித்தத்தின்படி ஆகக்கடவது என்று ஜெபித்தார்). (சங். 73:23-24; 143:10)* R 3062:1; 3061:1

பிப்ரவரி 24

மாம்சத்தினாலே பலவீனமாயிருந்த நியாயப்பிரமாணம் செய்யக்கூடாததை தேவனே செய்யும்படிக்கு, தம்முடைய குமாரனைப் பாவ மாம்சத்தின் சாயலாகவும், பாவத்தைப் போக்கும் ப-யாகவும் அனுப்பி, மாம்சத்திலே பாவத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்த்தார். மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறும்படிக்கே அப்படிச் செய்தார். (ரோம. 8:3,4)

இந்த உறுதியான வார்த்தையின் மூலம் நமக்கு எவ்வளவு ஆறுதலும் சமாதானமும் உண்டாயிருக்கிறது. இந்த வார்த்தைகள் ஜீவனுக்கேற்றவைகள். இவை நம்மில் நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணுகிறது. நாம் மாமிசத்தில் பூரணராக இல்லாதிருந்தும் வாஞ்சையும் விருப்பமும் உள்ள இருதயமுடையவர்களை தேவன் அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்றதாகப் பூரணப்படுத்த சித்தமுள்ளவராக இருக்கிறார். நமது சரீரம் அழிவுக்கேதுவானதாக இருந்தாலும் நாம் ஆவியின்படி நடக்க முடியும். நாம் ஆவியின் தேவைக்கேற்றபடி நடக்க முடியாவிட்டாலும் நம் சிந்தனைகள் ஆவிக்குரியதை சிந்தித்து நடக்க முடியும். நம் எண்ணங்களும் பூரணமானதாக இருக்கும் போது இப்படிப்பட்ட ஆத்துமாக்களைப் பூரணப்படுத்த தேவன் சித்தமுள்ளவராக இருக்கிறார். *(எபி. 7:19; அப். 13:38-39)* R 3060:1

பிப்ரவரி 25

மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வாயி-ருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான். (மத். 4:4)

மனிதனுடைய வாழ்க்கை புசிப்பதிலும், உடுப்பதிலும் அல்லது அவன் கொண்டிருக்கும் ஐசுவரியத்திலும் இல்லை. அதைவிட அவன் பூரண வாழ்க்கை ஓர் உச்சநிலையை அடைய தேவனுடைய வாயினால் போதிக்கப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கைக்கொண்டு அதன்படி நடப்பதே மேலானது. இவைகளிலுள்ள எச்சரிப்பும், உற்சாகமும் அநேக வாக்குத்தத்தங்களும் ஒருவனை நாளுக்கு நாள் ஆவியில் வளரச் செய்து கிறிஸ்துவோடு அவர் ராஜ்யத்தில் ஆட்சி செய்யும் சிலாக்கியத்தைப் பெறச் செய்யும். ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாக இருந்து, இந்த வசனத்தை மனதில் பதியவைத்து தங்கள் ஜீவனை காத்து நடப்பது மேலானது. *(உபா. 8:1-3)* R 3058:5; 3060:4

பிப்ரவரி 26

கர்த்தருக்குள் எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயிருங்கள்; சந்தோஷமாயிருங்கள் என்று மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். (பி-. 4:4)

கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் சந்தோஷமுள்ளவர்களாக இருக்க முடியாது. கிறிஸ்துவிடம் சந்தோஷமாக இருக்க விரும்புவோர் அதிகமான சந்தோஷத்தை உலகிலே அனுபவிக்கவும் முடியாது. சந்தோஷம் என்பது உலகத்தார் விரும்புவது போல, இவ்வுலக இன்பங்கள், சமாதானம், ஆத்தும மகிழ்ச்சி போன்றவற்றில் உண்டாவது கிடையாது. தேவனோடு நெருங்கி ஜீவிக்கும் புதிய சிருஷ்டிகள் மட்டுமே இந்த சந்தோஷத்தை அனுபவிக்க முடியும். அவருடன் ஒருமைப்பட்டவர்களாக அனுதினமும் அவருடைய பாதுகாப்பிலே நிலைத்திருப்பவர்கள் வாக்குத்தத்தங்களைப் பெற்று எல்லாக் கஷ்ட நஷ்டங்களிலும் சந்தோஷமுள்ளவர்களாகத் தங்களுக்கு முன் வைத்துள்ள கிரீடத்தைப் பெற ஓட வேண்டும். *(1 பேது. 4:12-14-16)* R 3128:2

பிப்ரவரி 27

உங்கள் சாந்த குணம் எல்லா மனுஷருக்கும் தெரிந்திருப்பதாக. (பி-. 4:5)

“சாந்த குணம்” என்று இங்கே மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்கப் பதம் நியாயத்திற்குட்பட்ட ஒரு சிந்தையைக் காட்டக் கூடியதாகவும் எந்த ஒரு காரியத்திலும் நம் உரிமையை அதிகமாக வற்புறுத்தாமலும் இருக்கக் கூடிய நிலையைக் காட்டக் கூடியதாகவும் உள்ளது. இவ்விதம் இருப்பதின் மூலமே நம் சாந்த குணத்தை மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படையாக காட்ட முடியும். இரக்கமும், சில காரியங்களில் விட்டுக் கொடுப்பதும், அபிஷேகம் பெற்றவர்களுக்கு முக்கிய குணலட்சணமாகும். எல்லா நீதிக்கும் முன்னதாக விசுவாசமும் இரக்கமும் நம்மில் காணப்பட்டால் தான் நாம் பரலோகத்தில் உள்ள பிதாவுக்கு பிள்ளைகளாக இருக்க முடியும். ஏனென்றால் நம் பிதா நன்றியில்லாதவர்கள்.மேலும், அன்பும், இரக்கமுமுள்ளவராக இருக்கிறார். சாந்த குணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் அவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள். செம்மையானவர்களே அதில் வாசம் செய்வார்கள். *(தீத்து. 3:1-5; யாக் 3:16-18)* R 3128:2

பிப்ரவரி 28

நீங்கள் ஒன்றுக்குங்கவலைப்படாமல், எல்லாவற்றையுங்குறித்து உங்கள் விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய ஜெபத்தினாலும் வேண்டுத-னாலும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். (பி-. 4:6)

தேவன் ஏன் நமக்குத் தேவையானவைகளை அறிந்து அதைத் தந்தருளவும், நாம் எதையும் கேளாமலே அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினவைகளை தரவும் கூடாது என்ற கேள்வி எழுப்பக்கூடும். மெய்யாகவே அவருடைய தயவையும் அதன்மூலம் சில சலுகைகளையும் நாம் பெற்றுக் கொள்ள, முதலாவது நம் இருதயங்களை அவருக்கு ஏற்றதாக நாம் ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும். தேவன் நம் பேரில் கொண்டுள்ள அன்பையும், நடத்துதலையும் நாம் பூரணமாக உணர்ந்து கொள்ளக் கூடாதவர்களாகவே இருக்கிறோம். நம் ஜெபத்திலும், தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவதிலும் நன்றி செலுத்துவதிலும் அவர் நமக்கு செய்து வரும் சகல காரியங்களையும் பகுத்தறிந்து அவரைத் துதிக்க வேண்டும். (மத். 6:25-34) R 3128:6

பிப்ரவரி 29

தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்; அன்பில் நிலைத்திருக்கிறவன் தேவனில் நிலைத்திருக்கிறான், தேவனும் அவனில் நிலைத்திருக்கிறார். (1 யோவா. 4:16)

நீதி ஒரு நிறைவை ஏற்படுத்தினாலும் அன்பானது அந்த அளவையைக் குலுக்கி இன்னும் அதிகமாக அதை நிரப்பி வழியச் செய்யும். இதை உரிமையுடன் கேளாமலும் அல்லது அதன் குறைவைக் குறித்து முறையிடாமலும் தேவ தயவால் நமக்கு அருளப்பட்டதை மேன்மையாகக் கருதி அதை நமக்குள் பரிமாறிக் கொள்ள வேண்டும். இந்த அன்பை நம் உள்ளத்திலே பதிய வைக்க வேண்டும். இதில் நாம் சற்றும் குறைவு படக்கூடாது. தேவ அன்பு நம்மில் பூரணமாக விளங்க வேண்டுமானால் நாம் அவர் கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு அவருக்கு பிரியமுள்ளவர்களாக ஜீவிக்க வேண்டும். அன்பில்லாதவன் தேவனை அறியாம-ருக்கிறான். தேவனை அறிந்தவன் அவர் வார்த்தைகளைக் கைக்கொண்டு அதன்படி ஜீவிக்கிறான். இதனால் தேவ அன்பு அவனில் பூரணப்பட்டிருக்கும். (யோவா. 4:18-21; 2:15-16) R 3071:1